

“Ne zbatem mai mult pentru interesele noastre, decât pentru drepturile noastre.”
Napoleon Bonaparte

Impunerea problematicii drepturilor omului în viața internațională a fost însoțită, cum era și firesc, de o stringentă necesitate de apărare și egalitate. Sintagma “drepturile omului” este rostită frecvent cu fervoare de către majoritatea oamenilor, reprezentând libertate, toleranță, demnitate, respect, idealuri și valori.

Adoptarea Declarației Universale a Drepturilor Omului își are geneza încă din anul 1948 și a constituit cu impetuozitate un imperativ al acelei perioade, după șase ani de război și milioane de vieți masacrate în timpul Holocaustului, era inevitabilă existența unui set de "reguli" care să stabilească anumite drepturi și libertăți universal valabile și recunoscute.

Astfel, putem remarca rolul major al acestui document universal în conturarea identității umane și afirmarea libertăților social-politico-economice. Consider că, articolul 1 din Declarația Universală a Drepturilor Omului “toți oamenii sunt născuți liberi și egali în demnitate și drepturi” este unul din cele mai esențiale, deoarece reliefează egalitatea în drepturi a ființelor umane și accentuează spiritul fraternității care constituie un fundament redutabil al societății contemporane, în prezent fiind redusă considerabil rata discriminării asupra minorităților etnice grație acestei prevederi. Egalitatea într-un stat este un simbol al democrației, care trebuie să rezide în pofida claselor sociale, situației materiale sau anturajului din care facem parte ,fapt promovat intens prin intermediul Declarației Universale a Drepturilor Omului.

Totodată, articolul 19” Orice om are libertatea de a căuta, de a primi și de a răspândi informații și idei prin orice mijloace și independent de frontierele de stat” prevede dreptul la libertatea oricărui om la opinii și exprimări, fără imixtiune din afara, care în opinia mea voalează un secol al implicării și responsabilității, fiindcă oamenii au posibilitatea să-și expună gândurile, convingerile asupra unor probleme și teme abordate indiferent de rasă ,naționalitate și religie, nu mai există cenzura și asuprirea ideologică caracteristică timpurilor trecute din istoria omenirii când orice manifestare rațională individuală era criticată aspru , ființa umană este acum liberă să împărtășească semenilor săi ideile fără aprehensiunea de a fi judecați.

Concluzionând ,pot afirma că Declarația Universală a Drepturilor Omului a avut un impact major în dezvoltarea umană la nivel internațional, cât și național , favorizând timp de 70 de ani schimbarea percepției sociale în privința drepturilor și libertăților inalienabile si imprescriptibile ale omului, contribuind la formarea unei societăți integre și emancipate, în pofida tuturor lacunelor și impedimentelor pe care le-a întâmpinat, a reușit să consolideze națiuni determinate și pline de anduranță.